aktiv islam

dhulqada 1386
tabligh 1346
februari 1967

Islams Ahmadiyya-Rörelse

Under 1800-talets sista tjugu år grundades en rörelse inom Islam, vilken satte som sitt mål att återställa den sanna och ursprungliga Islam i världen och utbreda denna religion, såsom den sista och mest fullkomliga religionen, till alla folk.

Denna rörelse kallades *Islams Ahmadiyya-Rörelse* och grundades av *Hadrat Mirza Ghulam Ahmad*, som var den utlovade Messias och Mahdi som utlovats av profeten *Muhammad* och tidigare profeter. Han kom alltså i de tidigare profeternas anda och kraft för att tjäna Islam och för att ge en tidsenlig förklaring och tolkning av den heliga Quranens fullkomliga lära.

Islams Ahmadiyya-Rörelse företräder alltså den sanna Islam och strävar efter att föra mänskligheten framåt och skapa fred i världen.

Hadrat Ahmad dog 1908 och efterföljdes av sin förste kalif, *Hadrat Nur ud-Din*, som dog 1914. Den andre kalifen, *Hadrat Mirza Bashir ud-Din Mahmud Ahmad*, ledde rörelsens verksamhet i 51 år och lät upprätta många islamiska missioner i olika delar av världen. Han dog den 8 november 1965.

Rörelsens nuvarande överhuvud är *Hadrat Mirza Nasir Ahmad*.

DANMARK:

Islams Ahmadiyya Mission	postgiro 12 47 85
Eggersvej 29	tel. (01) GEntofte 565
HELLERUP	
Islams Ahmadiyya Mission	
Poppelvej 8	tel. (03 422) 407
HØJBY SJ	

NORGE:

Islams Ahmadiyya-bevegelse	postgiro 20 04 97
Postboks 46 Abelsø	tel. (02) 21 29 10
OSLO 11	

SVERIGE:

Islams Ahmadiyya-Rörelse	postgiro 60 41 04
Steningevägen 4, 3 tr.	tel. (08) 81 26 37
JOHANNESHOV	

aktiv islam

Steningevägen 4, Johanneshov, Sverige

Telefon: Stockholm 08-81 26 37

Postgiro: 60 41 09

Redaktör och ansvarig utgivare: Gunnar H Eriksson

I Allahs, den barmhärtige Förbarmarens namn

Årgång 9 | Dhulqada 1386 | Nummer 1 (47)

Den hellige Quranen - en enestående guddommelig bok

Det følgende er en oversettelse av en bearbeidelse som Muhammad Is'haq Sufi, leder for Islams Ahmadiyya-Misjon i Kenya, har foretatt av et avsnitt fra Tafsir-i-Kabir, en Quran-kommentar på urdu som avdøde Hadrat Khalifat al-Masih II var mester for. Quranens tekst i våre dager er nøyaktig den samme som på Muhammads tid, og som sådan står Quranen i en særstilling blant åpenbaringsbøkene i det alle andre i tidens løp er blitt forandret og forvansket.

Den hellige Quranen er en bok som ble åpenbart av den allmektige Gud til vår hellige profet Muhammad *(s.a.w.s.)*. Den er den endelige guddommelige bok til ledelse for menneskene, og som sådan ble den gitt guddommelig beskyttelse av en art som ikke er blitt andre åpenbarte bøker til del.

Gud sier i den hellige Quranen: „Sannelig, Vi selv har sendt ned denne advarsel, og Vi vil visselig være dens vokter" (15: 10). Dette verset fra den hellige Quranen gjør det fullstendig klart at den hellige Quranen er en guddommelig bok og at den er velsignet med en varig guddommelig beskyttelse.

I lys av det foregående er det vel verdt å merke seg de spesielle tiltak Gud satte i verk for å sikre denne boken mot noensomhelst menneskelig innblanding i teksten. I det følgende nevnes disse tiltak som beskyttet tekstens renhet.

Det første som sikret tekstens renhet fra begynnelsen av, var striden mellom folkene i Madina *(Ansar)* og folkene i Makka *(Muhadjirin)* om hvem som skulle være den hellige Profetens etterfølger. Denne rivalisering mellom to mektige grupper var en garanti par excellence for beskyttelse av den hellige Quranen mot noe forsøk på å endre teksten. Om en av de to grupper

hadde forsøkt å forandre Quranens tekst, ville dette ha reist en storm av protester fra det annet hold. Noen slik protest nevner våre historiske kilder intet om, og dette er et sikkert bevis på at Quranen i dens daværende form av begge grupper ble regnet for å være nøyaktig lik den som den hellige profet Muhammad *(s.a.w.s.)* etterlot seg. På dette vis tjente altså striden mellom de to grupper i Islams tidligste tid som et middel til å bevare Quranens opprinnelige tekst.

Det annet som sikret Quranens tekst, var den mengde mennesker som hadde lært den utenat. Her står Quranen i en særstilling blant de religiøse bøker. Allerede mens Profeten levde, lærte mange av hans tilhengere Quranen utenat, og med tiden økte dette antallet sterkt. Slike folk kalles *huffadh,* og også i våre dager finnes det mer enn en million av dem verden over. Hva som gjør Quranen såpass lett å lære, er dens stil og form. Den er blitt åpenbart i en stil som gjør den lettere å lære utenat enn noen annen religiøs bok, og denne stil er ett av de mange særmerker ved Quranen.

Det tredje som hjalp til med å trygge den hellige Quranen, var skrivekunsten som fikk en sterk oppsving ved den hellige Profetens *(s.a.w.s.)* komme. Verdenshistorien kan ikke nevne noe folk fra tiden før Profetens tid som dyrket skrivekunsten så ivrig som menneskene gjorde etterat de hadde gått over til Islam. Islam har også æren for at bruken av papir ble kjent i Vesten, idet det var muslimer som brakte denne kunnskap fra Kina.

Det fjerde som trygget Quranens tekst, var den raske utbredelse Islam hadde i den første tid. Enda mens tusenvis av Muhammads følgesvenner var i live, hadde Islam spredt seg til Syria, Iraq, Palestina, Persia, Egypt og Kina. Hvor enn muslimene kom, brakte de med seg Quranen på arabisk, og slik ble Quranen oppbevart i vidt forskjellige land.

Det femte som hjalp den hellige Quranen å bevare teksten intakt, var utbredelsen av det arabiske språk i de land som ble erobret av muslimene. I mange land hvor arabisk tales i dag, ble det opprinnelig talt andre språk. Det arabiske språk lærte innbyggerne av de islamiske herskere. Utbredelsen av arabisk i disse land, hjalp til med å bevare Quranens tekst fordi folket i disse land ble i stand til å lese Quranen på arabisk og følgelig ikke trengte å ty til oversettelser.

Ettersom det var den hellige Quranen i sin opprinnelige form som nådde disse land, var det intet land som kunne forandre teksten om det aldri så gjerne ønsket det, for da ville straks de andre land ile til med beskyldninger og korreksjoner.

Disse fem nevnte punkter setter den hellige Quranen i en særstilling blant de religiøse bøker, og ingen annen åpenbaringsbok kommer opp mot Qurnen på dette felt.

Tvang i religionen

Ingen bør tvinges til å tro noe han ikke ønsker åt tro på, heller ikke bør noen hindres i å tro hva han vil. De aller fleste mennesker ønsker trosfrihet for alle — i teorien. I praksis er de ofte selv intolerante.

Mange religioner er intolerante. De kan være det på ulike måter. Noen er intolerante derved at de pålegger sine tilhengere å tvangsomvende vantro, andre krever ikke tvangsomvendelse, men utelukker annerledes troende fra samfunnet, og så videre.

Den mest tolerante av alle religioner er Islam, men dette forhindrer ikke at muslimer kan være intolerante. Da er det imidlertid ikke religionen som svikter, men mennesket.

Om man leser misjonsblader — kristelige sådanne — kan man ikke unngå å komme over tåredryppende fortellinger om hvor vanskelig det er å bli kristen i et islamsk samfunn. Om vi ønsket det, kunne vi bringe her i „aktiv islam" like tåredryppende fortellinger om hvilke vanskeligheter man kan møte dersom man vil bli muslim i vårt kristne land. Det ville imidlertid neppe tjene noen hensikt. De intolerante ville så allikevel ikke komme til å lese det, de tolerante ville ikke trenge å lese det.

Det er ikke noe hyggelig å lese noe ufordelaktig om våre landsmenn og vårt eget land. Derfor bringer vi her en artikkel om emnet, skrevet av en pakistaner i Guyana i Sør-Amerika. Det ligger så langt vekk at det ikke er ubehagelig for oss. Forfatteren av artikkelen er Ghulam Ahmad Nasim, nåværende leder for Islams Ahmadiyya-Misjon i Guyana. Og her gir vi ham ordet:

— Som muslimer tror vi at tro er et personlig anliggende, og at det ikke er noen tvang i religionen. Vår religion bygger på Quranen — Islams hellige skrift — hvor vi leser: „Det er ingen tvang i religionen". Toleranse i Islam er et velkjent faktum som ingen kan benekte.

Islams historie er et åpent kapittel av verdenshistorien, og er et vitnesbyrd om hvordan muslimer til alle tider viste toleranse overfor annerledes troende. Islam ble ikke utbredt ved sverdet, slik som enkelte kritikere av denne fredens religion hevder. Det er et historisk faktum som hverken kan benektes eller motbevises. Selv enkelte av Islams fiender tvinges til å innrømme at Islam ikke ble utbredt ved sverdet. Sir Thomas Arnold sier: „Vi hører intet om omvendelse ved tvang, eller forfølgelser, under den første tid av arabernes ekspansjon. Tvert om var det antagelig for en stor del deres toleranse overfor kristendommen som lettet deres underleggelse av landet" (The Preaching of Islam s. 134). En annen forfatter skriver: „Den vide toleranse i denne tro, som regner alle religioner som inspirert av Gud, vil alltid være en god arv for menneskeheten"

(Duncan Greenless, The Gospel of Islam s. 27).

Jeg kan ikke gå i detaljer i en kort artikkel som denne, om Islams lære om trosfrihet og toleranse. Det er heller ikke hensikten med denne artikkelen. Hva jeg vil, er å nevne noe som hender i vårt daglige liv, og det er en skjebnens ironi at det er Islam som blir hengt ut, og ikke den religion som i enkelte deler av verden anser utdannelse og andre sosiale aktiviteter for å være dens monopol, og holder skoledøren lukket for barn som ikke er døpt. Dette er ikke løse påstander, men bygger på personlige opplevelser.

Jeg vil sitere noe fra bladet „The Pentecostal Evangel" hvor forfatteren skriver: „Jeg har nettopp kommet tilbake fra Vest-Afrika hvor Islam bølger sørover. Islam er ikke bare en religion, men også et politisk syn, og mest av alt en kultur. Da jeg prekte i Senegal, så jeg unge mennesker folde hendene og sogar komme fram for å få frelse. Jeg vet at disse unge menneskene vil få økonomiske vanskeligheter, bli frosset ut av familiene, forfulgt og kanskje drept.

Jeg så gutter fra den islamiske menigheten sitte i en søndagsskoleklasse utenfor kirken i Dakar. En rasende far stormet inn i klassen, grep sin sønn, dengte ham og dro den skrikende gutten med seg."

I samme blad, men på en annen side, står følgende å lese: „Øst-Pakistan — å bygge en ny kirke i Chittagong er nå et mål for vårt misjonsselskap. Vi har fått en ideell tomt, og regjeringens byggekontor har sendt oss et brev der det heter at de ikke har noe å innvende mot at vi bygger en ny kirke."

Nå er Pakistan en islamisk stat, og dersom Islam ikke var tolerant overfor andre religioner, hvordan kunne vel da den pakistanske regjering gi sitt samtykke til å bygge en ny kirke? De ordene vi har tatt fra dette magasinet gjør det helt klart at Islam er toleransens religion. „Det er ingen tvang i religionen, for sannelig sannheten er lett å skjelne fra løgnen" (2: 275).

Jeg vil nå fortelle noe som jeg til denne dag har holdt for meg selv. For noen år siden, fra 1959 til 1963, gjorde jeg tjeneste som misjonær i Sierra Leone i Vest-Afrika. I disse årene hadde jeg forskjellige arbeidsområder. Jeg var undervisningssekretær ved Islams Ahmadiyya Misjon, og leder for en skole. Hundrevis av barn kom hvert år og klaget over at de var blitt avvist fra flere kristelige skoler fordi de var muslimer. Mengdevis ble nektet arbeid som lærere fordi de var muslimer, og nektet å avsverge sin tro. Jeg møtte også mange som trodde på Islam, men ikke torde innrømme det offentlig av redsel for å miste arbeidet. Alt dette på tross av at disse skolene delvis ble finansiert av staten.

Nylig hendte det meg her i Guyana, et land med flere religioner og raser, at jeg traff en meget velutdannet mann som forgjeves hadde forsøkt få stilling ved skolen. Det første spørsmål han hadde fått, var hvilken religion han tilhørte. Da han sa at han var muslim, ble han bedt om å gå over til kristendommen, og da han svarte at religionen var viktigere for ham enn noe annet, ble han straks avvist.

Dette er ting som hender til daglig, men likevel viser muslimene tålmodighet og toleranse og taler minst mulig om disse problemene.

Program for Islams Ahmadiyya-bevegelse i Norge

BRYNE

Hver fredag
kl. 19.30 Samtale om Islam
Møtene avholdes hos
Ole Devold, Kringlemyr,
Bryne.

OSLO

Hver fredag
kl. 15.30 Fredagsgudstjeneste
kl. 19.30 Samtale om Islam
kl. 21.00 Kveldsbønn
Møtene avholdes hos
Bølstad, Brettevillesgate 15,
Oslo 4 (telefon 21 29 10).
Trikk 2 eller 11 til Sandaker.
Alle interesserte er velkommen.

Israels tapte stammer

Mye tyder på at det fra lang tid tilbake har eksistert jøder i Kina. I februarnummeret 1950 av det engelskspråklige blad „China Weekly Review" som utkom i Shanghai, sto en artikkel om dette. Denne artikkelen ble i store trekk gjengitt i „Norsk Tidsskrift for Misjon", nr. 1 1952, og herfra siterer vi:

„Ingen vet vel sikert hvordan og hva tid dette jødesamfunnet i China oppsto. Men de fleste som har studert saken, mener at jøder kom inn i China over Sentral-Asia. De tror at jødene kom denne veien i tiden før Kristi fødsel. Det er dem som mener at kong Salomo sendte sine handelsskip til munningen av Indus, og at jødene derfra åpnet karavanruter — eller fulgte allerede eksisterende karavanruter — til China."

„En del innskrifter på minnesteiner i Kaifeng forteller ganske mye. Disse innskriftene er fra 1489, 1512, 1663 og 1679 ... Innskriften fra 1512 forteller at jøder kom til China så tidlig som i Han-dynastiets tid (206 f. Kr.—221 e. Kr.). Og steinen fra 1663 setter endog den første innvandring av jøder til Chou-dynastiets tid (før 225 f. Kr.).

På disse steinene sies det videre at jødenes religion kom fra Tien-Chu eller fra Hsi-Yu. Det siste uttrykket betyr rett og slett ‚vestlige egne'. Det første derimot vet en ikke sikkert hva det betyr. Noen mener det er en betegnelse for India, andre gjetter på Judea eller Syria."

Dette var altså Kina, men også om India er det skrevet noe interessant, og det så sent som i 1966. Da utkom boken „Apprentice to Power, India 1904—08" (Chatto Windus, London). Forfatteren, sir Malcolm Darling, var i mange år britisk representant i Radjanpur i India, og i sin bok hevder han en teori om at folket i Radjanpur tilhørte en av Israels tapte stammer.

Flere av våre lesere vil sikkert nikke gjenkjennende på hodet og tenke på den utlovede Messias' påstand om at Jesus er gravlagt i Srinagar i Kashmir hvor han døde etter å ha vandret østover til India for å finne „de fortapte får av Israels hus".

NOOR

Utan Quranen ingen framgång

En predikan
av Hadrat Khalifat al-Masih III

Fredagsgudstjänsterna i Ahmadiyya-Rörelsens huvudstad Rabwahs stora moské, Masdjid Mubarak, den välsignade moskén, leds i allmänhet av rörelsens överhuvud, Hadrat Mirza Nasir Ahmad, Khalifat al-Masih III — den utlovade Messias' tredje efterträdare. I en fredagspredikan för några månader sedan underströk Hadrat Khalifat al-Masih vikten av att muslimerna studerar och förstår den heliga Quranen. Vi återger här ett sammandrag av hans predikan.

Skälet till att världen behärskas av agnosticism och materialism är att människorna inte längre har någon respekt för den heliga Quranen. De har övergivit Quranens fullkomliga bud ning och korrigering av de tidiför att följa ofruktbara världsliga filosofier. De vet inte, att det är ett oeftergivligt krav för människans själsliga hälsa, att hon följer den gudomliga Bokens principer.

Quranen är en sammanfattgare heliga skrifterna och innehåller samtidigt grundprinciperna för alla sanningar och all vetenskap. Den kan tillfredsställa alla människors rättmätiga behov.

För att Islams profet, Allah välsigne honom och give honom frid, var den, genom vilken den heliga Quranen uppenbarades, fick han titeln *khatam an-nabiyyin,* profeternas insegel. Allah har lovat dem som följer Quranen en stor belöning.

Det finns på denna jord ingen annan bok som kan jämföras med den heliga Quranen i fråga om fullkomlighet. Emedan Quranen innehåller alla goda bud behövs nu inga fler gudomliga bud för mänsklighetens vägledning. Denna bok är fullkomlig i alla avseenden, och människorna kan i den finna allt de behöver i fråga om vägledning.

Vi måste anstränga oss för att förstå den väl och för att finna alla dolda sanningar i den.

Den heliga Quranen har bevarats oförändrad från sin uppenbarelse, då den skall tjäna som vägledning för alla släktled intill världens ände. Allah har lovat att bevara den ren och skydda den från mänskliga tillägg och ändringar.

Vi måste läsa de framstående Qurankommentarer som finns på olika språk för att fullkomna vår utbildning och för att kunna dra nytta av all den goda vägledning som finns i Quranen.

För att vi skall kunna förstå den heliga Quranen rätt måste vi ha ett rent hjärta och åtnjuta Allahs nåd. Genom att vända oss till Herren med en bön om Hans nåd gör vi det möjligt för oss att tillgodogöra oss Hans bok. Orena hjärtan kan

inte inse de stora sanningar som finns i den gudomliga Boken.

I varje tidsålder lyser Quranen upp världen med ett nytt sken, ett sken som är nödvändigt för att just den tidens människor skall finna sin väg.

Allahs visdom är oändlig. På samma sätt är Quranens visdom oändlig och låter sig endast förstås i enlighet med tidens behov.

Enskilt och gemensamt måste vi ständigt bemöda oss om att läsa, förstå och efterleva Quranen. Det får inte finnas en enda person i denna församling som inte förstår Allahs Bok.

Vägledning för pilgrimer

Pilgrimer till Makka kommer i framtiden att finna broschyrer på alla språk, innehållande information om Sa'udiarabiska bestämmelser som skall iakttagas under vallfartstiden. Inrikesministeriet har också beslutat anställa pilgrimstolkar för engelska, franska, urdu, turkiska och persiska språken.

Program för AHMADIYYA-RÖRELSEN

Steningevägen 4, 3 tr (Winterhjelm - Eriksson), Stockholm - Johanneshov. (Buss 90 från T Gullmarsplan till Sköntorpsplan) Tel. 81 26 37

VARJE FREDAG utom 24 mars
Kl 1930 Samtal om Islam
Kl 2100 Kvällsböner

Alla intresserade är hjärtligt välkomna

Månadens Quranverser

Quranen är en muslims främsta rättesnöre, och det främsta tillfället att läsa ur den och tänka på den är under de obligatoriska fem dagliga bönestunderna. Tyvärr nöjer sig många med att läsa samma Quranverser jämt och ständigt i stället för att lära sig fler och använda dessa. Vi kommer i fortsättningen att i varje nummer av "aktiv islam" ge tre Quranverser med någon aktuell anknytning, dels på transkriberad arabiska (varvid dubbeltecknad vokal uttalas lång) och dels i översättning.

Fa'idhaa qadaitum manaasikakum fadhkuru 'llaaha kadhikrukum aabaa'akum au ashadda dhikraa. Famin an-naasi man yaquulu rabbanaa aatinaa fi 'd-dunyaa wamaa lahuu fi 'l-aakhirati min khalaaq. Waminhum man yaquulu rabbanaa aatinaa fi 'd-dunyaa hasanatan wafi 'l-aakhirati hasanatan waqinaa 'adhaab an-naar. Ulaa'ika lahum nasiibun mimmaa kasabuu wallaahu sarii' ul-hisaab.

När ni så har avslutat edra offer, ihågkom då Allah, som ni brukar ihågkomma edra fäder, eller snarare med en starkare hågkomst! Bland människorna finns de, som säger: "Vår Herre, giv oss i denna världen!" — de har ingen andel i den kommande världen — och bland dem finns de, som säger: "Vår Herre, giv oss goda ting i denna världen, och giv oss goda ting i den kommande världen, och fräls oss från eldens straff!" Dessa skall ha en god andel för vad de har förtjänat, och Allah är snabb till avräkning.

(2: 201—203)

Här är Rabwah

Predikningar av Hadrat Khalifat al-Masih III

Fredagen den 16 september kommenterade Hadrat Khalifat al-Masih några verser från sura *Ya Sin* och förklarade, att den heliga Quranen är ett sant botemedel mot allt ont och en vägledning, som kan leda människorna till höjdpunkten av deras utveckling. Han anmärkte vidare, att de tecken, som Gud visar, alltid styrker de sanna troende i deras tro, och som ett exempel på detta anförde han Sir Famara Muhammad, Gambias generalguvernör, vilken är en hängiven ahmadi-muslim.

Den 23 september kunde Hadrat Sahib meddela församlingen, att planen för hela rörelsens undervisning i Quranen lovade mycket gott. Gud hade inte endast välsignat planen, Han hade också meddelat den goda nyheten om dess stora framgång. Hadrat Sahib sade vidare, att de, som givit en del av sin tid åt denna undervisning, vittnat om det faktum, att denna plan gjort dem mycket gott. Han bad församlingen om minst 5.000 frivilliga Quranlärare under planens första år, vilket avslutas den 30 april 1967.

Andra predikningar

Den 9 september leddes fredagsgudstjänsten av Maulana Abu 'l-Ata, som i sin predikan underströk hur nödvändigt khalifatet var för den muslimiska nationens andliga framåtskridande. Han förklarade även de faktorer, som bidrar till att stärka individens relationer med khalifen. Några av de faktorer han nämnde var: fast tro på att khaliferna är utvalda av Gud, ständiga välgångsönskningar för khalifen, vars uppgift ju är att se till muslimernas välfärd, orubblig lojalitet och lydnad gentemot khalifen, avhållsamhet från allt som kan vålla splittring i församlingen, samt ständiga böner för khalifen och för de program han kungör.

Den 30 september leddes fredagsgudstjänsten av Maulana Djalal ad-Din Shams, må Gud vara tillfreds med honom. Han sade bl. a., att rörelsen nu befann sig i sitt tredje khalifat, en fortsättning på det andra khalifatet, vilket hade fått mottaga stora löften från Gud och förkroppsligade Islams framgång och seger. Han talade även om det nya program, som kungjorts av Hadrat Khalifat al-Masih III, nämligen att alla rörelsens medlemmar skulle ha god kunskap om den heliga Quranen och sprida denna kunskap i alla delar av världen, så att hela mänskligheten kunde dra nytta av Guds fullkomliga lag, uppenbarad genom den störste av alla profeter, den helige profeten Muhammad, Gud välsigne honom och give honom frid.

Muslimens dagliga liv

Profeten lärde oss inte invecklade trosartiklar eller filosofiska abstraktioner. Han lärde oss de största sanningar med enkla ord, vilka kunde förstås även av obildade och okultiverade människors sunda förnuft, fastän även de mest lärda och intellektuella kunde upplysas av dem.

Dygnet är den grundläggande tidsenheten i människans liv. Om hon lever anständigt varje dag, kommer hon att ha fört ett anständigt liv. Profeten jämförde sömnen med döden. Varje dag är ett liv i miniatyr, liksom varje sömn är en död i miniatyr. Han rådde oss att innan vi somnar säga: "I Allahs namn lever jag, i Hans namn dör jag. Till Honom skall vi återvända." Då vi vaknar, skall vi säga: "All lovprisning tillhör Allah, som ger oss liv efter döden och låter oss uppstå."

Av de 24 timmar som utgör ett dygn tillbringar vi sex timmar i sömn och aderton timmar i aktivitet. Av dessa aderton timmar har en halv till en timme avsatts för tillbedjan av Gud. Profeten uppmanade oss dessutom att ägna ungefär en timme varje dag åt att öka vårt vetande. "Att öka sitt vetande från vaggan till graven" är varje muslims plikt. De återstående sexton timmarna skall vi ägna åt att tjäna och utge pengar på ett rättfärdigt sätt, njuta av livet inom lagens gränser, göra gott och tjäna mänskligheten.

Rodwell skriver i förordet till sin Quranöversättning om hur Profeten liksom med en magikers stav på tio år lyckades förvandla de obildade och vilda beduinerna till den mest framåtskridande nationen. Profetens trollstav var den enkla livsfilosofi han lärde.

ISLAMS HUVUDDRAG

av Nasim Saifi

behandlar vår religions fullkomlighet, de fem pelarna, Quranen, profeterna, kaliferna, böner och uttryck på arabiska samt profetior om Islam i Bibeln.

DEN ISLAMISKA BÖNEN

av S I Mahmud

behandlar mer detaljerat den islamiska gudstjänstordningen.

Dessa skrifter kan erhållas från Islams Ahmadiyya-Rörelse, Steningevägen 4, 3 tr, JOHANNESHOV

Imam Malik

Imam Abu Abdullah Malik ibn Anas har inte endast grundlagt den malikitiska juridiska skolan, vilken är rådande bland muslimerna i Nord- och Västafrika, han har också sammanställt den äldsta bevarade boken om hadith (berättelser om Profetens ord och gärningar), Muwatta.

Imam Malik föddes år 94 e hidjra (utvandringen från Mekka till Madina år 622 e Kr). Hans farfar och farbror var båda hadithforskare, och Malik började tidigt studera hadith och fiqh (juridik). Han studerade juridik under många lärares ledning, bl. a. för den framstående Rabia ibn Farrukh (död 132), och blev snart berömd för sin lärdom. Med undantag för ett kortvarigt politiskt engagemang ägnade han hela sitt liv åt hopsamlande av hadith som underlag för fiqh.

År 147 e h inträffade en revolution, ledd av Muhammad ibn Abdullah, som gjorde sig till härskare i Madina. Fastän Malik inte tagit aktiv del i upproret, hade han utfärdat en fatwa (lagförklaring), som sade, att trohetseden till khalifen al-Mansur inte var bindande, emedan den hade avgivits under tvång. Då upproret underkuvats, dömdes Malik av Madinas guvernör Djafar ibn Sulaiman till prygelstraff.

Sedermera försonades han med regeringen, som kom att uppskatta honom mycket. Khalifen al-Mahdi skall ha rådfrågat honom om förändringar i Haram (helgedomen) i Makka. Khalifen ar-Rashid besökte under en vallfart år 179 e h imam Malik och betygade honom sin vördnad. Det berättas, att ar-Rashid hade planer på att låta regeringen erkänna lagsamlingen Muwatta, men att han uppgav dessa planer på imam Maliks egen hemställan.

Muwatta kan också beskrivas som den äldsta bevarade islamiska lagsamlingen. Dess syfte är att ge en översikt över lag, ritual och religiös praxis i enlighet med Madinas *idjma* (allmänna uppfattning) och *sunna* (traditionen), som den praktiserades i Madina, och att bilda ett teoretiskt underlag för lösandet av problem som inte var avklarade ur sunnas och idjmas synvinkel. Detta var en tid, då det ådagalades stort intresse för kanonisk rätt, och imam Maliks syfte med sammanställandet av detta mästerverk var att visa en väg — ordet *muwatta* betyder *banad* eller *jämnad väg*. Malik ville visa grunden för religiös praxis i Hidjaz samt kodifiera och systematisera Madinas sedvanerätt.

Malik grundade i egentlig mening lika litet någon juridisk skola som senare imam Abu Hanifa. I båda dessa fall måste utvecklingen av juridiska skolor hänföras till deras lärjungar.

Imam Malik dog år 179 e h i Madina, 85 år gammal.

Khutba Id al-Fitr - januar 1967

Af Kamal Yusuf

Id al-Fitr er en dag, helliget taknemmelighed og taksigelse for de velsignelser vi har eller burde have opnået i fastemåneden ramadan.

I sig selv er festen en fest til ihukommelse of Quranens åbenbaring, der tog sin begyndelse i denne hellige måned. På Muhammads tid blev Quranen, d.v.s. hvad der på det givne tidspunkt var åbenbaret, gentaget i denne måned af engelen Gabriel, og i Muhammads siste ramadan blev hele Quranen gentaget to gange.

I det første vers i det første kapitel i Quranen får vi at vide, hvordan vi skal prise og takke Gud. Vi beder: Al pris tilkommer alene Gud, alle verdeners Herre. Det første ord er *alhamd* (al lovprisning), hvor *al* er den bestemte artikel, der på arabisk har forskellige betydningsfulde meninger.

— Ved at bruge kendeordet *al (alif lam)*, skriver den forjættede Messias, opnår det arabiske sprog en betydningsfylde, der i andre sprog kun kan afspejles ved anvendelse af mange ord. I arabisk sprogbrug er ordene få, men betydningsindholdet dybtgående og mangfoldigt.

Den første betydning af kendeordet *al* er at angive, at det følgende ord er altomfattende, *istaghraq*. Gud er derfor indehaver af alle prisværdige egenskaber i enestående forstand. Der er altså ingen ved siden af Gud, som kan besidde disse prisværdige egenskaber til deres fuldkommenhed.

Vi kan godt tillægge mennesket visse prisværdige egenskaber: Det kan være medfølende, retfærdigt, ærligt o.s.v., men kun i relativ forstand, medens Gud besidder disse egenskaber absolut, i fuldkommen forstand. Profeterne som Jesus og Muhammad — Guds fred og velsignelse være med dem begge — er i besiddelse af en større grad af prisværdige egenskaber, men kvalitativt adskiller de sig begge ved ikke, som Gud, at besidde disse egenskaber fuldkomment.

Ydermere siger artiklen *al* os, at hvad vi end kan forestille os af høje og rosværdige egenskaber, så tilhører disse kun i deres fuldkommenhed Gud alene, og al lovprisning i de tidligere hellige skrifter kan kun tænkes med Gud som objekt.

Vi vender os nu til det arabiske ord for lovprisning. Der er på arabisk fire ord, der kan bruges derom. Lad os se, hvorfor ordet *hamd* er blevet valgt fremfor de tre andre.

Thana betyder lovprisning, der gentages offentligt, medens *hamd* betyder både ydre og indre lovprisning, der er i overensstemmelse med menneskets inderste åndelige tilstand.

Mad'h har samme betydning, men har en bibetydning af smiger eller måske endda hyklerisk taknemmelighed. Derfor finder dette ord heller ikke sin plads i sura al-Fatiha, når der er tale

om ægte taknemmelighed mod Gud.

Jeg vil gerne påpege, hvor ofte og hvor kraftigt oversætteren af den danske gengivelse af Quranen har advaret mod at opfatte lovprisning af Gud som nogen form for smiger. Gud har ingen brug for smiger. Vi lovpriser Ham for derigennem at søge at afspejle Hans ophøjede egenskaber på vort eget relative menneskelige plan.

Shukr er det tredie arabiske ord for taknemmelighed. Men *shukr* betyder kun taknemmelighed for gaver, man allerede har modtaget, medens *hamd* også indbefatter taksigelser for alt godt i fremtiden.

Udtrykket *al-hamdu lillah* har både en objektiv og en subjektiv side.

Subjektivt vil det sige, for at tage et eksempel, at mennesket besad viden i fuldkommenhed, f. eks. om en flues egenskaber, ville det være i stand til selv at frembringe en levende flue, men det gør vi ikke. Videnskabens fremskridt viser os, at gamle teorier forlades, ny viden opnås, men der er tale om en evig fremskridende proces, der er helt igennem mangelfuld og relativ.

Man undrer sig ofte over, hvordan åndelige egenskaber negligeres af nogle muslimer, eller forkastes, som af de kristne. Om de kristne havde en ret opfattelse af den pris, som Gud har skænket Jesus og Muhammad, ville de ikke have overdrevet den enes stilling og samtidig underdrevet den andens — nemlig Muhammad — på nedsættende viis.

I objektiv forstand betyder *al-hamdu lillah*, at al lovprisning tilhører Gud alene. Mennesker er tilbøjelige til at sige »Jeg har gjort dette« eller »Jeg kan gøre dette«, idet de helt overser, at det er Gud alene, der har udstyret det med de evner eller egenskaber, der gør, at de overhovedet kan gennemføre nogetsomhelst.

At sige at al pris tilhører Gud alene er ikke et postulat, thi åbenbaringen tilføjer, at Han er *Rabb al-alamin*, alle verdeners Herre.

Ordet *Rabb* har forskellige betydningsnuancer: Gud er 1. den der har skabt og som ejer og opretholder alt, og 2. den der udvikler alt med sit rette mål. Den forjættede Messias skriver: »I overensstemmelse med *Lisan al-Arab* og *Tadj al-Urus*, to særdeles troværdige og omfattende arabiske leksika, har ordet *Rabb* syv betydninger. *Rabb* er Herre og Enehersker *(al-Malik)*, Han besidder den fulde magt og hele ejendomsretten til det, Han har frembragt. *Rabb* betyder også leder, fører *(Sayyad)*. En anfører tiltrækker uimodståeligt sine følgesvendes respekt og kærlighed. Men *Rabb* er også planlæggeren *(Mudabbir)*, som i sin viden og magt omfatter hele universets udvikling efter en forudlagt plan og formår at gennemføre dette.

Ligeledes betyder *Rabb* den, der opfostrer *(Murabbi)*, den, der på forhånd har skabt alle

midler til veje for menneskets og skabningens fremskridende åndelige og materielle udvikling.

Han er også opretholder *(Qayyam),* som vedligeholder alle disse midler, muligheder og gaver. Han er også den, der opretholder det åndelige univers ved altid at sende sine profeter for at fuldføre sit mål.

Og endelig: For den, der accepterer sin tids *Imam* eller åndelige fører, bliver Gud *al-Munim,* den, der skænker sit velbehag og belønner sine tjeneres tro og gerninger.

Denne belønning er så omfattende, at *Rabb* her bliver *al-Mutamim,* den, der fuldkommengør og leder sine tjenere til fuldkommenhed.

Her må vi lige bemærke, at det kristne hovedudtryk for Gud, Fader *(Ab),* er uanvendeligt, fordi det helt igennem er et menneskeligt navn, der efter sin mening kun angiver et kødeligt slægtskab og selv i overført betydning er behæftet med utallige mangler, alt sammen på grund af ordets relative betydningsinhold.

Siste ord i dette vers er *al-alamin,* alle verdener. Det henviser til alle ting, der eksisterer ved siden af Gud, og som er skabt af Ham. Det omfatter ikke blot alle væsener og ting, men også alle menneskelige handlinger, inclusive videnskaben. Med Sir Zafrulla Khans ord: »Al og fuldkommen lovprisning tilhører Gud, der fostrer, opretholder og trin for trin leder mod fuldkommengørelse af alle universer.«

Gud er ikke Israels eller de kristnes Gud, men alles Gud. Straks fra første færd erklærer Quranen, at Gud omfatter alles og alts udvikling i dette og det kommende liv.

Derfor er det også Guds hensigt, at vi alle skal være med til at fremme denne udvikling mod større og større fremgang på alle felter. »I er det bedste samfund, frembragt til menneskehedens bedste«, siger Quranen et andet sted. Derfor må vi også bevise vor udvælgelses mening ved at være med til at udvikle godheden mod alle, uanset race, nationalitet eller religion. Så afspejler vi den guddommelige egenskab *Murabbi,* ved at være med til at fostre et sandt menneskeligt broderskab, der gør livet bedre og bedre — både åndeligt og materielt.

Madrasa Talim al-Islam

Den anden søndag i hver måned afholdes skole i København (Vesterbrogade 56, 4. sal, København V) kl. 13.00—c:a 16.00 for alle muslimske børn i København og omegn.

Hver lørdag holdes skole i Malmö (Lorensskolan) kl. 13.00 —14.00 for alle muslimske børn i Malmö og omegn.

Kristendommen fra en ny synsvinkel

af Mirza Ghulam Ahmad, den forjættede Messias

Jesus var set i live efter korsfæstelsen, og dette er det tredje argument, som vi finder på evangeliernes blade til bevis for, at Jesus ikke døde på korset. Efter at være taget ned fra korset blev han set af sine disciple, viste dem sine sår og drog med dem til Galilæa.

Fornuft og sund sans går begge imod en begivenhed, som i sig selv er helt utrolig, og hvis indtræden er usandsynlig i højeste grad, og det svage bevismateriale, der hentes fra evangelierne, er helt ude af stand til at bevise en opstandelse fra de døde. I fraværet af en sådan ualmindelig stærk bevidnelse, som er nødvendig for at bevise en sjælden og utrolig hændelse af denne art, er det langt sandsynligere under de givne omstændigheder, at Jesus befandt sig i en dvaleagtig afmagt og genvandt helbredet — end at han efter tre dage blandt de døde, og efter at have været virkelig død, skulle være vendt tilbage til livet. Fornuften leder os alene dertil, at han ikke døde på korset, og dette er under omstændighederne højst sandsynligt, da historien bevidner mange tilfælde af, at folk blev taget ned fra korset i live efter at have tilbragt meget længere tidsrum naglet dertil, end Jesus havde.

At forkaste det fornuftige og sandsynlige alternativ og at følge det absurde og utrolige, viser kun had til sandheden og kærlighed til uvidenhed. Var Jesus opstået fra de døde, ville han ikke have vist nogen frygt for folk, for den Gud, som oprejste ham fra de døde, ville også have frelst ham fra hans fjender, og hvis han engang havde set en

➤➤

Juletanker

En amerikansk folkesanger ved navn Phil Ochs blev den 18. december interviewet til dagbladet »Aktuelt«, hvor han blandt andet blev spurgt om, hvad han ville sige, hvis han blev pålagt at holde en juletale.

Han sagde i den forbindelse: Jeg har ikke rigtig sans for jul. Den er blevet så kommerciel i USA, og der spilles så frygtelig musik i radioen i juletiden at jeg ikke er på bølgelængde med julen. Men i anledning af alle de krige, den kristne verden er indblandet i, blandt andet i Vietnam, er der god lejlighed til at pege på hykleriet.

Julen er blevet uvirkelig. En nation i krig, en nation der er besat af at sælge og købe, fejrer Jesu fødsel. Det er ironi, det er galskab. Hvis Jesus vendte tilbage til jorden og så, hvad der gik for sig, tror jeg, han øjeblikkelig ville blive muhammedaner.

sådan forunderlig åbenbaring af Guds magt, ville hans tro på Ham have været umådelig. Men efter korsfæstelsen afslører Jesus en endnu større angst og frygtsomhed overfor jøderne end før. Han skælvede af angst for igen at falde i deres hænder og forbød sine disciple at fortælle nogen, at han var i live, for at ikke jøderne, hvis de hørte derom, skulle gribe ham igen.

Og under over undere — Gud oprejste Jesus fra de døde, men var ikke i stand til at helbrede hans sår, og for at opnå helbredelse måtte man til sidst tage sin tilflugt til den salve, som til denne dag kendes under navnet Jesu salve *(Marham Isa).*

I Jesu salve har vi det fjerde bevis, som godtgør, at Jesus ikke døde på korset. En opskrift på denne salve findes i masser af lægebøger skrevet på så forskellige sprog som græsk, latin, hebræisk og persisk, der tidsmæssigt strækker sig tilbage fra vor tid til andet århundrede efter Jesus. Med hensyn til denne salve skriver disse medicinske autoriteter, at salven blev tilberedt til Jesus af hans disciple. Det fastslås også i disse værker, at denne salve er meget nyttig i tilfælde af sår og ydre beskadigelser, at den helbreder sår og standser blodets udstrømning. Det er derfor klart, at denne salve blev tilberedt for at læge de sår, Jesus havde fået på korset. Denne kildes vægtige bevis kan næppe overvurderes, for den findes ikke i religiøse bøger, men i videnskabelige værker, og 1000'er af læger af enhver nationalitet og religion bevidner dens sandhed.

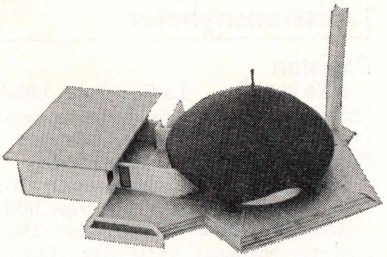

Moskeen i Hvidovre

Status for moskebyggeri ved begyndelsen af januar

Loft og gulv i villaen er nu ved at være færdigt og man regner med, at den kan tages i brug til festen *Id al-Fitr,* selv om maling og visse andre ting endnu vil komme til at mangle.

Mosaikarbejdet udvendig på kublen er blevet forsinket på grund af vintervejret, men man fortsætter med det indvendige arbejde i selve moskeen.

Program for

Islamisk center

Eggersvej 29,
København, Hellerup
(Trolley 27 Kildegårdsvej)
(Telefon GEntofte 565)

Hver fredag

Kl. 15.30 *Salat al-Djumu'a* (fredagsgudstjeneste)

Kl. 19.30 Foredrag om Islam, derefter fri diskussion

Kl. 21.00 *Salat al-Maghrib, Salat al-Isha*

Missionsnyheter

Pakistan

RABWAH — Ladjna Ima Ullah (Ahmadiyya-Rörelsens kvinnoorganisation) höll sin nionde kongress i Rabwah den 21—23 oktober 1966.

Ansar Ullahs (organisationen för män över 40 år) elfte kongress hölls i Rabwah den 28—30 oktober 1966 med tre sessioner varje dag. Tusentals medlemmar deltog, och kongressen blev en stor framgång.

Den 29 oktober 1966 kl. 8 lades grundstenen till en ny stor moské (Masdjid al-Aqsa) i Rabwah av Hadrat Khalifat al-Masih III. Många av den utlovade Messias' samtida deltog i ceremonin jämte tusentals av stadens innevånare.

Sa'udiarabien

MAKKA — Sa'udiarabiens hälsovårdsministerium har gjort nödvändiga förberedelser för att kunna betjäna pilgrimerna under den kommande vallfartstiden med hälso- och sjukvård. En speciell kommitté har fått till uppgift att förse hälsocentra i Makka, Arafat, Mina och Muzdalifa med nödvändiga förråd av medicin och övrig materiel under vallfartstiden. Dessutom har Mina-sjukhusets poliklinik iordningställts, så att den kan betjäna årets pilgrimer.

Storbritannien

BRISTOL — En ny Ahmadiyya-församling har upprättats av Imam Bashir A Rafiq och Sir Muhammad Zafrulla Khan vid ett besök i Bristol.

Tyskland

HAMBURG — Ahmadiyya-Rörelsen i Tyskland har börjat utge Ahmadiyya Gazette, ett informationsblad för ahmadi-muslimer i Tyskland.

Religionsstatistik

Unescos senaste årsbok har angivit följande siffror för de olika världsreligionerna.

	Antal anhängare i millioner
Muslimer	666
Romerskt katolska kristna	300
Protestantiska kristna	300
Buddhister	300
Hinduer	300
Ortodoxa kristna och kommunister	200
Hedningar	mindre än 100

Bönetider

Den islamiska månaden *dhulqada* börjar den 12 februari, *dhulhiddja* den 13 mars, *muharram 1387* den 12 april, *safar* den 12 maj, *rabiulawwal* den 10 juni, *rabiutthani* den 10 juli.

Härnedan anges tidsgränserna för morgonbönen och tiderna för kvällsbönerna i de skandinaviska huvudstäderna.

1 februari			
København	06.40-08.00	16.45	18.10
Oslo	06.55-08.30	16.30	18.10
Stockholm	06.25-07.55	16.05	17.40
15 februari			
København	06.15-07.30	17.15	18.40
Oslo	06.25-07.55	17.10	18.45
Stockholm	05.55-07.20	16.45	18.15
1 mars			
København	05.40-06.55	17.50	19.10
Oslo	05.45-07.15	17.45	19.20
Stockholm	05.15-06.40	17.20	18.50
15 mars			
København	05.10-06.25	18.15	19.35
Oslo	05.10-06.35	18.20	19.50
Stockholm	04.40-06.05	17.50	19.20
1 april			
København	04.20-05.35	18.50	20.15
Oslo	04.10-05.45	19.00	20.40
Stockholm	03.40-05.10	18.35	20.10

Id al-Ad'ha Kurban Bayramı

Onsdag 22 mars 1967

Uppgift om tid och plats kan erhållas från Ahmadiyya-Rörelsens missioner.

Nya muslimer

ZÜRICH — Under november 1966 har en person antagit Ahmadiyya eller den sanna Islam. *Al-hamdu lillah* (all lovprisning tillhör Gud)!

europislam

BODONITRYCK STOCKHOLM 1967